

De, der kan bruge det, er selvfølgelig alle dem, der vil bruge det. Det ved vi godt. Det er stort set de små partier, fordi det er dem, der typisk har et arbejdsmæssigt problem.

Den anden vigtige del er, at det er en mulighed for at lette arbejdsbyrden for partigrupper, som har afgivet ministre. Det er en mulighed på linje med de ordninger, som allerede findes med hensyn til at nedlægge mandat eller til at hente ministre udefra, og derfor er det en helt logisk konstruktion sammenlignet med det, der er allerede.

Økonomisk har vi allerede hjulpet den konservative ordfører med at finde ud af, hvad det kostede. Det kneb lidt. Det koster præcis det samme, som hvis man bruger en af de andre muligheder. Og derfor er der ikke noget at komme efter på det punkt.

Vi har også været igennem hele repertoire af, hvad de store partier har brugt af ordninger, og derfor er dette typisk en mobning. Og det finder vi os da gerne i, hvis vi må få lov til at slå igen på en verbal måde, for vi går ikke ind for vold – ikke engang sådan af den lettere karakter. Men jeg synes også, at man skal gøre sig klart, at det ikke er særlig kollegialt at bruge argumenter, som man meget vel ved ikke har lædighed i sig.

Forslagene har så fået Fremskridtspartiet til dels at genfremsætte sit gamle forslag om ændringer i ministerpensionsreglerne plus en tilføjelse.

Som vi allerede tidligere har redegjort for, da det forslag om ændringer af ministerpensionen var til debat, ser vi fra radikal side gerne, at man ændrer på ministerpensionsreglerne. Der kan udmærket godt laves et mere logisk og fornuftigt system på det punkt. Og vi medvirker gerne til, at regeringen finder sine ben på det punkt.

Men vi ved også godt, at det ikke sker, før de store partier, som har de mange ministre, som er eks eller eksisterende, kan blive enige om det her, og det må vi så også tage til efterretning.

Den eneste yderligere ændring, altså nyskabelsen i Fremskridtspartiets forslag, er så et forslag om, at man skal ophæve den særlige regel om ministervederlag til ministre, der er udnævnt udefra, eller som tager orlov ifølge forslaget her. Og dér må man sige, at det afgørende jo i og for sig er, hvad ministrene laver af arbejde. Det er også det, Fremskridtspartiet bruger som argument.

Jeg synes, det vil være interessant at få Fremskridtspartiets ordfører til her at forklare os, hvilken arbejdsmæssig forskel der er mellem en

minister, der kommer udefra til Folketinget, og en minister, som er medlem af Folketinget. De sidder ved møderne, de er til stede. Den eneste forskel er, at nogle af dem trykker på knapperne, og andre må ikke. Det er en ret væsentlig forskel. Men jeg vil godt spørge Fremskridtspartiets ordfører, om det kan være rimeligt at sætte en takst på, hvor meget et tryk på knappen koster. For det, Fremskridtspartiet foreslår, er jo, at kun de, der er medlemmer af Folketinget, skal have en aflønning for at sidde her, mens de, der sidder her, men ikke må trykke, ikke må få noget.

Derfor ville det eneste fornuftige selvfølgelig være at sige, at ministre får ens aflønning, for de udfører samme arbejde. Men når de er blevet ministre, så er deres aflønning, uanset om de er medlemmer eller ej, ikke noget, der vedrører Folketinget. Det er noget, regeringen må tage sig af. Det medvirker vi meget gerne til, hvis det er det, der er problemet for Fremskridtspartiet. Men så må det også være en forudsætning, at ministre får ens aflønning, uanset hvordan de er blevet ministre, når bare de er blevet det på ordentlig maner.

På den baggrund kan jeg sige, at vi sådan set ser frem til en lødige udvalgsdebat, hvis det er muligt, og den bliver sikkert ikke uinteressant, men jeg synes også, at man må konstatere, at det er ganske aldeles nødvendigt, at vi får undersøgt den del af Fremskridtspartiets forslag til sidst her, som måske kunne gøre, at gruppen af dem, der støtter forslagene, blev lidt større.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Efterhånden som debatten skrider frem, forstår jeg bedre og bedre, at statsministeren forleden dag ikke kategorisk ville afvise, at der kunne være en regeringsomdannelse på vej, idet statsministeren jo sagde, at der ikke var nogen aktuelle planer. Det er det, statsministeren, når han vil være folkelig, plejer at kalde lige nu.

For det, hr. Jørgen Estrup hele tiden i aften har gjort meget ud af, er at sige, at vi jo kender ordningen om, at ministrene kommer udefra. Det var allerede hr. Henning Grove inde på. Nu vil jeg stille spørgsmålet direkte til hr. Jørgen Estrup: Kan vi så ikke i dag få afsløret, hvad det er for nogle ministre fra Det Radikale Venstre, der nu skal komme udefra?

Så gjorde hr. Jørgen Estrup gældende, at der jo ikke var nogen forskel på den orlovsordning, vi kender, og så den, vi får nu. Jo, der er den